

РЕШЕНИЕ

№ 7441

гр. София, 21.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 04.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

**ЧЛЕНОВЕ: Бранимира Митушева
Зорница Дойчинова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **8926** по описа за **2020** година докладвано от съдия Зорница Дойчинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от Г. В. Д., с ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез процесуалния си представител адв. В. срещу решение от 14.01.2020 г. на софийски районен съд, НО, 95-ти състав по НАХД № 11599/2019 г., с което е отхвърлена жалбата на Д. срещу Заповед № 12663з-201/04.07.2019 г. за задържане на лице, на основание чл. 72, ал.1, т.1 ЗМВР, за срок от 24 часа, издадена от Р. Б., инспектор в сектор 02, отдел 06 ГД БОП-МВР.

Касаторът моли за отмяна на решението и отмяна на заповедта за задържане, като посочва, че заповедта за задържане издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в нарушение на материалния закон. Посочва, че СРС правилно е описал фактическата обстановка, но неправилно е посочил часа на задържане. Неправилно е възприето, че период от 09,40 ч. до 19,30 ч., когато е връчена заповедта на жалбоподателя, не следва да се приравнява на период на задържане, тъй като това е времето, което е било необходимо за извършване на процесуално-следствени действия и евентуалното му участие в тях. Посочва, че за около 30-45 мин. от 09,40 ч., жалбоподателя, както и другите лица, които са били на мястото на задържането, са били свалени на земята по корем и са били с белезници на ръцете. Доколкото е бил с ограничени права в този момент, то той е бил и задържан.

Поради изложеното намира, че безспорно по делото се доказва, че лицето е било задържано от 09,40 ч на 04.07.2019 г., а до 19,30 ч. не е бил оставан без надзор, както и не е могъл да си тръгне. Моли за отмяна на решението, както и за отмяна на заповедта за задържане.

В съдебно заседание се представлява от адв. Р. и адв. В., които поддържат жалбата и молят за отмяна на решението. Излагат съображения за немотивираност на заповедта за задържане. Претендират присъдане на разноски. Представят подробни писмени бележки, в които сочат съдебна практика в подкрепа на твърденията, изложени в жалбата.

Ответникът, Р. Б., инспектор в сектор 02, отдел 06 ГД БОП-МВР, не взема становище по жалбата и не се представлява в съдебно заседание.

Чрез юк на ГД БОП Делийска, упълномощена от ответника, представя писмени бележки, с които оспорва жалбата като неоснователна. Излага съображения за правилност и законосъобразност на решението, което моли да бъде потвърдено. Излага подробни съображения относно неоснователността на жалбата. Моли за отхвърляне на жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

Административна съд С.-град, четвърти касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК приетите от СРС писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С оспорената в настоящото производство заповед за задържане на лице рег. № 12663з-201/04.07.2019 г. Р. Б., инспектор в сектор 02, отдел 06 ГД БОП-МВР е разпоредил задържането за срок от 24 часа на Г. В. Д., на основание чл. 72, ал. 1, т. 7 ЗМВР, в помещение за временно задържане на 05 РУ-СДВР. Заповедта е издадена на 04.07.2019 г., в 19,30 ч., а относно основаниято за задържане, освен чл. 72, ал. 1, т. 7 ЗМВР /полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление/ са посочени и разпоредбите на чл. 321, ал.2 КН /участие в организирана престъпна група/, чл. 234, ал.1 КН /разпространява или държи акцизни стоки без бандерол, когато такъв се изисква от закона/, чл. 234, ал.4 НК /изготвя държи или укрива предмети, материали или оръдия, както и технически съоръжения, за които знае или предполага, че са педназначени или послужили за изграждане на съоръжения за производство на тютюневи изделия/, както и с цел предотвратяване на евентуално уведомяване на другите участници в организираната престъпна група и с това да се даде възможност те да се укрият и да се провали бъдещото наказателно производство.

Заповедта е подписана от полицейския орган и от задържаното лице.

На 04.07.2019 г. в 19:30 ч. е съставен е протокол за обиск на лице в присъствие на свидетел. При обиска са намерени вещи у жалбоподателя, които са описани в протокола – запалка, кутия цигари и паспорт.

Издадена е и заповед за конвоиране на лице от началник сектор 01 в отдел 06 към ГД БОП-МВР, от 04.07.2019 г., 21,00 ч., с която е разпоредено Г. В. Д. да бъде конвоиран от [населено място], обл. П., където е намерен задържания, до 05 РУ-СВДР.

С постановление от 05.07.2019 г. на прокурори при Специализирана прокуратура, Г. В. Д. е задържан под стража засрок от 72 часа, считано от деня и часа на предявяване

на постановлението на лицето, което е обвиняем по ДП № 219/2019 г. по описа на ГД БОП-МВР, пр. пр. 796/2019 г. по описа на СП, за довеждането му в съда.

Постановлението е предявено на Г. В. Д. на 05.07.2019 г., в 18,00 ч., за което се е подписал, като е удостоверил, че е запознат със съдържанието му.

С постановление от 05.07.2019 г. на разследващ полицай при ГД БОП-МВР, водещ разследването по ДП № 219/2019 г. по описа на ГД БОП-МВР, пр. пр. 796/2019 г. по описа на СП, Г. В. Д. е привлечен като обвиняем за престъпление по чл. 321, ал.2, т.2, вр. ал.2 НК и чл. 234, ал.3, т.3, вр. ал. 2, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК.

Постановлението е предявено на касатора на 05.07.2019 г., в 18,30 ч.

Видно от удостоверение № УРИ-1266р-26457/02.12.2019 г., Р. С. Б. е назначен и работи като държавен служител - полицейски орган ГД БОП-МВР.

За изясняване на фактичката обстановка, СРС е събрал и гласни доказателства, като е разпитан ответникът по касация.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение от 14.01.2020 г. по НАХД № 11599/2019 г., с което е отхвърлена жалбата на Г. В. Д. срещу Заповед № 1266зз-201/04.07.2019 г. за задържане на лице.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Предмет на разглеждане е решение 14.01.2020 г. на софийски районен съд, НО, 95-ти състав по НАХД № 11599/2019 г., с което е отхвърлена жалбата на Д. срещу заповедта, с която е задържан за срок от 24 часа.

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна, жалбоподател във въззивното производство и адресат на акта, засегнат неблагоприятно от обективизираното в същия властническо волеизявление, и в срока по чл. 211, ал.1 от АПК, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му, сезиран с подадена от Г. В. Д. допустима жалба.

Контролът за правилност на съдебния акт, дължим от настоящата съдебна инстанция, е ограничен от въведените с жалбата основания с изключение на съответствието му с материалния закон и съществени процесуални изисквания, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба, за които се следи служебно. Касационната инстанция обсъжда правни, а не фактически въпроси, поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на решаващия съд.

При правилно установена фактическа обстановка, за да постанови решението си, СРС е приел, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по чл. 57, ал. 1 от ЗМВР. Това се установява от приложеното пред СРС удостоверение № УРИ-1266р-26457/02.12.2019 г., от което е видно, че Р. С. Б. е назначен и работи като държавен служител - полицейски орган ГД БОП-МВР. Прието за установено е, че

същата съдържа задължителните реквизити по чл. 74, ал. 2 от ЗМВР, във връзка с чл. 59, ал. 2 от АПК, който извод е правилен и законосъобразен и се споделя от настоящата съдебна инстанция. СРС е приел и, че при издаването ѝ не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да доведат до ограничаване правото на защита на задържаното лице, тъй като са му разяснени правата, които има, а именно на адвокатска защита, на медицинска помощ, на телефонно обаждане. Правилно е приложен и материалният закон, тъй като са събрани доказателства, че към момента на издаване на заповедта са били налице предпоставките по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР, а именно: административният орган е разполагал с данни, от които може да се направи предположение за извършено престъпление по чл. 321, ал.2, т.2, вр. ал.2 НК и чл. 234, ал.3, т.3, вр. ал. 2, вр. чл.20, ал.2, вр. ал.1 НК.

Съгласно цитираната разпоредба на чл. 72, ал.1, т.1 ЗМВР, полицейските органи могат да задържат лице, за което има данни, че е извършило престъпление.

Нормата на чл. 72, ал. 1 ЗМВР регламентира мерки за административна принуда с цел обезпечаване на дейността на полицейските органи по чл. 6, ал. 1 ЗМВР - оперативно-издирвателна, охранителна, разследване на престъпления; превантивна. Задържането на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР за срок не по-дълъг от 24 часа представлява по смисъла на чл. 22 ЗАНН принудителна административна мярка, която има за цел да се предотврати възможността лицето да извърши престъпление или да се укрие. Доколкото основанието, на което е издадена заповедта е такова по т.1 от посочената разпоредба, е задължително преди издаването на заповедта за задържане, да са събрани доказателства, обосноваващи предположение за извършено престъпление. В случая, настоящият касационен състав счита, че това изискване на закона е изпълнено, като изводът, направен от СРС в тази насока е правилен и законосъобразен. Това е така, тъй като от една страна в самата заповед, освен разпоредбата на чл. 71, ал.1, т.1 ЗМВР, като основание за задържане, са посочени и разпоредбите, по които в последствие е повдигнато и обвинение на лицето, а именно чл. 321, ал.2, т.2, вр. ал.2 НК и чл. 234, ал.3, т.3, вр. ал. 2, вр. чл. 20, ал.2, вр. ал.1 НК. Т.е., за да бъдат изписани цитираните разпоредби, означава, че ответният орган е разполагал с данни, от които да се направи предположение, че задържаното лице е извършило престъпление. От друга страна, пред СРС са събрани доказателства за образувано досъдебно производство № 219 по описа на ГД БОП-МВР, пр. пр. 796/2019 г. по описа на СП, от които се установява, че Д. се е намирал на територията на производствена база в [населено място], [община], обл. П., когато е започнала съвместна специализирана акция на служители на ГД БОП, ДАНС и Агенция митници. Т.е., доколкото заповедта за задържане е изготвена на 04.07.2019 г., в 19,30 ч., а специализираната акция е извършена сутринта на същия ден, то безспорно са налице данни, от които може да се направи предположение, че касатора е извършил престъпление.

Неоснователно е възражението на касатора, че в периода от 09,40 ч. на 04.07.2019 г. до 19,30 ч., когато реално е издадена заповедта за задържане, Д. е бил също задържан, но без издадена заповед, тъй като му е ограничено правото на придвижване. Законосъобразни са изводите на СРС в този смисъл, като присъствието на лицето на местопроизшествието, на което е проведена специализираната акция, не може да се приравни на задържане. В периода от 09,40 ч. до 19,30 ч. са извършвани процесуално следствени действия, в следствие на които е установявана съпричасността на Д. към извършеното престъпление. В този часови период, е

извършвана проверка, при която всички намерени на място лица са задължени да оказват съдействие на полицейските органи, поради което не следва да напускат мястото на местопроизшествието, докато не приключи проверката. В случая оперативно-издирвателните действия са приключили в следствие на което е издадена заповедта за задържане за 24 часа, докато се подготви задържането му за 72 часа и съответно осигурването му в съда. В този смисъл, не всяко ограничаване правото на придвижване следва да се приравни на задържане по смисъла на НК и ЗМВР. Ако се приеме обратното, би следвало на задържане да се приравни и извършването на проверка при контрол за спазване правилата за движение по пътищата, когато проверяваното лице също не може да напусне мястото на проверка до приключването ѝ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че решение 14.01.2020 г. по НАХД № 11599/2019 г на софийски районен съд, НО, 95-ти състав е правилно и законосъобразно, поради което следва да бъде потвърдено, а касационната жалба оставена без уважение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 14.01.2020 г., постановено по НАХД № 11599/2019 г. на софийски районен съд, НО, 95-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.